ACC. N:R M. 16857:1-32.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland *Upptecknare:* Ivua Almgren, Växjö

Härad: " "

Socken: Växjö *Berättare:* fru

Uppteckningsår: 1967 *Född år* 1910 *i* Växjö

Kalas. s. 1-32.

LUF 134

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16857:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134 Kalas

Kalas är det namn vi i Skåne mest använder för gillen till jag mest förknippar med landbygdens, lönegille, bolagsgille, ålderdomsgille.

Vid julen höll kalas både på landet och i städerna. Julkalasdags- och namndagskalas liksom. Vid dopfester använde vanligen också kalas eller gille, begravning och konfirmation samt dop liksom. Man sade helt och hållet att man skulle gå på bröllops begravning, konfirmation, namndop. gille förknippas jag mera med att det gick livet till. Kalas är lustigare.

Om arbetarna slaktningar kom på besök, bjöds ofta de på slaktkalas. Där trakterna var lantliga höll traktamenten

23/8-67

ACC. N:R M. 16857:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.u.F. 134

kalas. Gille i dl samvarkarget ha jag al-
dig kul.

De största kalasen i min hemtrakt
var Svinskalasen. De° tjöd gramm rä-
ner, ackbkannater, saml slakter.

De° langt jag minns omkring 80-talet, var
dl vara kopparslagar bland kamraterna
och andra för att uppvakta på bemärkel-
sedagar. Att inte tjuda ansaja dam
mellan. Ja dl kunde ibland vara så
att vederbörande var tvungen för kam
skull. Jag kan bäst uttrycka som följer:
"Ja, här man vill nå sig för en lia,
måste man väl bli tjuden.

Var den gratulantens glädje för upri-
så kunde jubilaren få en stor skuld.
när väl helsad var den. För upri

2

ACC. N:R M. 16857:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

måste det vara, annars var det ett dåligt
kalas.

De bästhus hade även åtskil-
lande märkar. Jag vill minnas att bröl-
lopen var kyrkvägens tid. Bland den gam-
la människor talade det, att de skulle ha
middag på två och så många personer.
De ätandes veckan gifte eller kalas.

Bland hade de öppet.

På begravningen var det icke bland de sed-
vane förfallning. Gällde kyrkvägen bara
koffe så kunde man säga, att man
var kyrkan på kaffekalas, eller kaffekop.

Det svåra med den jag alltid tyckt
varit slangutbytet.

Bjöd de på mat så sa de: "Välkom-
men hem och ät en tillmat!" eller väl-

ACC. N:R M. 16857:4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

Kommen kom på en Julkal omrygg.
Dan de tyrd tål de de' avspritbiss
men tydningen vn del inte.
Vid julsms vn del alltid kalas. De vn
da' behändigt att tyrd då, nr man är
de' bed lik mat kumm. Förutom taget
ds del samma mat på vrcudk kalas.
Reles nu som helst bed inte den
aktiva befolkningen, dden tyrd de
da' vn del ett verkligt kalas.
Att tyrd da' enkelt, som ungdamen ao
i dag gör bed mat o tänkbart.
Den lägre socialgruppen vild ut
gästa, som kunde tänkas ha gemen-
samm ätstugan. De lägre grupperna
tyrd enkla och stukk. Studiedaken de
fick mat. Själv kan jag tyckt del mist

ACC. N:R M. 16857:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134.

Lena Nilsdotter

Orsaken till att jag har så svårt
mot kalas, kan vara på att vi så sällan
hade några i mitt barn.

Inte var det många, som gjorde så
vi var alls för många barn.

Jag minns heller inte att det var så
särskilt att barn blev medbjudna på
den tiden var det inte barnen som upp-
muntrade vilket är fallet nu.

Barnkläder tyckte föräldrarna det var skoj
att skaffa åt en moss barn med. Några
gång behövde de på några dygn.

Barnkläger var heller ingal problem med.

Oftast kunde det vara så, om hade
uppsikt över de små. Mamman fick förvärkt
En ordna kunskap, om de skall kun-

Fr. o. m. 1965

ACC. N:R M. 16857:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134.

ga". Det blir bröd, ost och kaffe.
Bonden har numera en bättre på timmarna. Förr räckte det om de fick några hvita och så lite gott.
Bröllop fick i regel ej firas och så "bröllopsdag" gifvo.
Några ungdomar fick då gifvo[ma]n, om det blef så önskvärdt. Till denna gifvo[ma]n hörde en sådan fördom, att brudparet ej fick se hvarandra. Till denna gifvo[ma]n fördes att lämna besked om man skulle komma eller ej. Till andra gifvo[ma]n var det inte nödvändigt. Det heter: "Var det gifvet, så var det fägnet." Gifvo[ma]n ansa framförde bland den enklare befolkningen mundtligt bland den högre klassen skriftligt. Är telefonen den

6

ACC. N:R M. 16857:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. U. F. 134

var mans egendom, kungörs det och göres av förbudsman, när det är frågan om enskilan lysning. Lysning är i vår tid en vanlig kvarnning på kalas.

Husmodern är oftast den lysande.

Innan hon lysningen på bord endast till bröllop, begravningar, större barnbjudningar. Lysningen, om det är många, hålles i förhyrda lokaler. Oftast har första följande lydelse. "Kan härmed även inbjudet till nöjestillfället mellan vår dotter — — av v. i namnet på hyrkan, samt önskar inbjuda vidare på namnet på några personer eller annan kalas.

Så vidarebefordrar namnen, först den som anhålles före av viss tid.

Kökerska, serveringshjälp och även dispens-

7

ACC. N:R M. 16857:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

mat anbelangar. Med sin dl vid sina köpliebefolkn. bröllop och begravningar.

Bland sin dl bars kaffepsn och sennäng hjälp. Dom brukar äsn ta kandom dsbröa.

Pe landet kunde kokerskan ha ett stort verksamhetsområde. Dl gällde att få en, som sin kröund fick sin gode mat.

Jellan hade hon någon utbildning i matlagning och ofost hade hon dl som liggde dl fädernesorden. Intäkten sin dé gjorde av husmodern, men vad som skulle köpas gav kokerskan upplysning om.

Kokerskan fog befälet, fö sin dl en skicklig kokerska litad husmodern helt på hennes. Bland kunde dl uppstå diskussion om

8

ACC. N:R M. 16857:9,

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. U. F. 134

maten Skulle räcka. Rokerskan visste inge-
ting hur mycket som gick åt. Husmödrarna
var i många fall ovana med maten, och
följden blev att rokerskan på kort tid för-
lorade förtroendet för sina kunder.

Rokerskans arbetsdag var lång. Från på
morgonen var arbetet slut. Hon lämnade
alltså köket genast all mat var kast-
platsad och disken klarad.

Betalningen var bra, och jag har hört
ofta att kunderna fick sin betal-
ning, utan att bry sig om priset.

Vidskepelsen var ofta framträdande vid sådana
tillfällen. Det var glädje att gästerna hade
tyckt om maten och särskilt skröt rö-
kerskan. Rokerskorna blevo ofta goda vänner
med sina herrskap de arbetade hos.

ACC. N:R M. 16857:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. U. F. 134.

Han mödernes längst och låt sig oftast bussas.
En bra kokerska kunde vara upptagen
halvan i förväg. Många gånger kunde de
inte att ge till mycken de visste ock betalade
så bra. Kokerskorna medförde ibland vissa
saker, som behövdes. Bl. a. stor kaffekittel,
ibland stora gryter. Dessa saker hade ko-
kerskan köpt in många gånger för att
underlätta arbetet för lemna gårdarna. Det var
inte på alla ställen det var bekvämt att
arbeta. Heller försökte hon då på dessa sätt
göra det enklare.
I en del fall gjorde matsäckningen, ma-
lades och smyggades upp. Det var ju på vissa
ställen, där de inte så ofta hade franchand el-
ler kalas. Med andra ord de lägre som-
marboklasserna.

10

ACC. N:R M. 16857:11.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

Lyckel sjet laves om det va stue tjudemjas.
Offast telev det hos gramma om det va på
landet. I städerna finns ock han sjunds stora
möjlighete att läna i affärer.
Bröd och stolar lånades på landet hos gran-
narna. I städerna finns möbelaffären eller
från någon föreningslokal.
De mesta haloren tälls utomhus även
på sommaren. På landet dekade de somma-
tid utomhus om de kunde vara säkra på
att vädret teles vackert. Kräftkelts tälls
alltid utomhus vid uppehållsvädret. Jag
minns kräftkelas från 20-talet. Sedingen
dukade de i en lassi eller gjorde de för-
val av björkris. Kalörta hyttes under lill.
Nya fällehöll kan ju förekomma på de
senaste åren, annars kablappar med.

ACC. N:R M. 16857:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L41 F 134

kraftar på, serveter med kraftar.

Jag minns att min farfäder hade en stor syrsning i ansigtet på sin talet. Det var på sommaren och det dukades utom-hus. Stora längder med bänkar att sitta på. Efterhand började vi upptäcka. Maten lagades av flickorna tjänaren hjälpte mina äldre systrar till med. Det var gärna smörgåsbord med många rätter. Ofta gästerna på vanliga stockholm var sill inlagd i åtskilda skärningar kokt och stekt. Sillpudding, köttbullar, malda kaffa med lök, lök-dolmar, kalvsylta, råbiffar, stekt sillsalad, rödbetor, ansjovis med grädd-dressing eller grädde. Champagne användes inte så mycket som min farfäder

Uppteckningens titel:
Upptecknare:
Upptecknad:
Socken:
Härad:
Län:

ACC. N:R M. 16857:13.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.c.i.F. 134

dan, Det var den finare klassen, som hade
begrepp om att den gick att använda.
Jämförelse med längre tider också till
användandet angående att varaktigen av
offset halvtid, så använde för sin mat-
lagning tjäder de finare på, när de hade
tjänare. Det använde som mycket fint.
Det allmänheten kunde köpa, var oftast
en höna, som i regel var så dyr att det
med möda gick att äta upp den. Fågel
och vilt var förnämande för den lägre
klassen. Deras gäster tyckade mera mat
så därför mycket det var rätter som
som serverade. Blev de tjänare på något
oanständigt, visste de icke hur det skulle tätas.
Allen allt sådant kan ju undras. Den
lägre klassen tjänade numera väl så fint

13

ACC. N:R M. 16857:14.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

som den högre. I och med att allt hällre
på att jämna vi nig, så kan även hjäl-
ningsätten avdö. Att annars orsak
vilduren förekom för kan konstabs-
personen. Du kan så vis se han enkel
hjädning om helst så är detta numera
nästan obligatoriskt.

Jag återgår till hjädningen av hedg.
Till halssteken ur det stekta, frö och
grönsaker. Ibland ur det mycket kolon-
hål ur inte så vanligt. (Detta är från
20 talet). Jämn det avfärdas så ann-
lades det till. Så ur det gäll, benlagd
med lingon, gurka färsk
Efterrätten består av jämningar, som
gästerna haft med. Många ur från
landet, där är det vid att för något

14

ACC. N:R M. 16857:15.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 134

med sig. Det var afskaffer, värsta,
brunost, fisken och smörbehållen.
Björkris kvist vi ja hedinsplocarna och
gräddr. Matlidsdricka var öl och syg-
dricka. Jakobsdricka fanns också. Bröllop
avslutades med kaffe och kakor. Bindningen
började vid sextiden och ätandet var inte slut
förrän midnatt. Några pauser blev det
mellan smörgåsbordet och varmrätten och
den till efterrätten också.

Det ansågs fint att komma i god tid,
och de flesta gjorde så, en del kunde kom-
ma minuter utan klockslag. Det gjorde heller
ingenting.

Någon speciell klädsel var det inte på
bröllopen utom arbetsplagg. De hade
sina bästa kläder. Ingen var finklassig-

15

ACC. N:R M. 16857:16.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.L.F. 134

men mörk. Den användes i både glädje och
sorg. Jag minns att min far hade kavajen
och det var nog ganska ovanligt om det
var män som ofta var berusade. Men
var ofta anledd att vara misstänkt, fram-
förallt på landet, där han hade många
vänner. Det heter alltid om honom: "Han
skötte flaskan med den åran."
Kostymen bar i början på sekel mest
blus och kjol. Mörkt tyg. På 20 talet
var det hela klädningen. Ofta hade de
svart klädning som finklädning. Hatt
strumpor och skängel. I början på 20 ta-
let minns jag att mor hade skor
som vi idag har sänger.
Vid större tjuvningar fanns det samhälls
vård och vårdhem. Det var vårdfolket

ACC. N:R M. 16857:17.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L U F 134

bästa vänner om i regel fick dö uppoke-
get. Men alltid kunde inte de passade.
Då log de de döda, som kunde represen-
tera. Alla hälsade med välkomnen
Gästerna hälsade på varandra. De fick
själva presentera sig.
Gyckelsäcken brukade oftast läggas i
på en säng, i ett rum som inte an-
vändes just för tillfället.
Innehållet legat med vid själva talet.
Var det förening i trakten var de inkvart-
ra i en stor sovsal eller kanddek.
Smörbakarna vilka oftast fick be-
ställas ter en som var skicklig i att
baka sådana, lånade även ut kängor
att förvara dem i. Bunkarna var märk-
ta med ägarens namn.

17

ACC. N:R M. 16857:18.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134.

Förlovningen hölls 2 regel på ett speciellt bord, men många gånger flyttades de på åtta andra att långbord där den övriga maten stod. Förlovningsölen kännas kort.

All löfning skulle avmakas av varje gäst. Togs någon felbi, kunde den, som givit felaktigen, kanna sig förolämpad. Det diskuterades livligt om smaken och konsistensen på de olika ostkakorna. En del av fet kärde, en del feg lik sötost. Det kunde bli ett stort samtalsämne. Sådant förekommer i våra dagar om olika slags kaffe.

Gäster vill vanligtvis tycka på en öl som inte är så stark. Det undras och konstateras om vem den innehåller, vem

ACC. N:R M. 16857:19.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.L.F. 134

Om han beskrev den, oftast är det som någon
kunderi. Säms frågar de vad dunen är
den har kommit ifrån. Jag har också
och hört på sådant sättet och tycker
det är bra tunnbälsbröd. Det kan ju
kanske med att man säger det är gott
men så är det inte andra tycka. Jag kan
gärna den upptäckten av sådana saker
att det är rätta kaffekanter som byn
är med sådant.

Sämre det röd och vad dunna tycka
de till kerds, Ar inte, kunde de anlänga
den som sjunga de ella vad dunna
tycka.

Var det gående omgås kerd så är det
fri plassering. Oftast är det så att min
och hennes sätt avskilda.

15

ACC. N:R M. 16857:20.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 134.

Man och kvinnan leva olika samlaberna.

Kvinnornas samtal har jag mest vid om barn och barn. Männen talade ofta politik och i det sammanhang kunde även kvinnorna delta. Oftast vinka de för lite om politik. Det leda mycket annat om upptog deras tid.

Av egen erfarenhet kan jag säga mycket till från min uppväxt, hur lek förutom hemmet kvinnan utbromade sig för. Olika orsaka finns om vill. Jag själv tillhörde tillsammans med man för gymnasiet. Deras samtal var för mig mer givande.

Arbetet tänkte endast i de sammanhang där praktiska var med. Att lösa konflikter eller bägge är jag inte tillbaka, när det är givet vilken lösas i medgång. Det är ej som det endast är tillåtet gamla, om bägge vill

20

ACC. N:R M. 16857:21.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 134

Invand till bön och även tärka för maten.
Att jag själv förfarande gör då barn på
skolan jag gick i. Under min skoltid fick
vi alltid läsa bordsbönen innan vi lämnade
skolan för att gå hem till middag. Vi började
då nästa lektion med att tacka för maten.
Föräldrarna behöde icke lära oss då. De visste
att skolan underrisade oss i både att läsa
aftonbön och läsa till maten.
Den morgon jag lära lyssnade även därom
icke för. Alla egna barn läsa bara ej, ej heller
lär de sina barn läsa. Jag tycker det är
onödigt.
Vår förfarande bord böjd maten ibland
morgon, ibland långfack gästerna maten.
Vid gående omorgsbord vilket är det
bästa serveringssätt, bekänns jn minde

21

ACC. N:R M. 16857:22.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

Socknungspersonl. Det är även bra, enedas
mycken med han lagas till i förväg.
Klänga munnen förrdan gacnde lord.
De lmgagan jn Fok med kerdaska.
Jule kunde vinsom hebl ta med förd
Island gik det ofta lang, ibland alde.
ibland kommona, vid begravning alltid
de dönjande Lörst
För vn dep ell förskräckbjf kunna de. Det
anrajo fiel ell rinka ch läta sig kuvas.
Dodj kände det altbjud och inte minst
på ell vubjf hoffacye. Ibland kan jag
alt de personer som laka sig kunna ai
lelnga av mj. Att skaia en tocka ai för
mainga vildjf svåt. den förste helka ai
jn Vist all få "leg. Tack om man kulle
kappa dra.

42

ACC. N:R M. 16857:23.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. 4 f. 134

Madsedlu vælade bevocuds på vid
stoga Lysdeeng dt gälldt.
Då "landt vu dt vas samme mat-
sedl, nai dt gälldt Rick bröllop, begrav-
ningar och störe fedtbodagstals
I Stadens Lysds Amcalendr.
Kerstkapen bedt och ban fortfarandt sid-
landt bed. Dt lysd i regel inte mer än
gästens fick plats att bitta. Gästens i dt
Skonsk vu vldt da att dt bedt gemen-
samm ätkasen, eller nagotslundt samma
rang.
Smörgisbord förekom i sadana samman-
hang inte oftt.
Dt ät lite men fint, och för dens dt
vekn dt, som om dt gäld fölbamens
för att träffas och inte för mata. Oftast

ACC. N:R M. 16857:24.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L4.F. 134

Vu de ünle mitta eftes en vädra tjudning.
Den dränkt vu mycket, så vu det ünle sjut
att ha fer ny mycket. Dar det hjods
mat om egen. Så vu det ünle ofta någon
leg mau om de fersk tjudna kedt tackt
nog. Den som leg ausajs fer hjäv.
De ünka kedt je sin matbedl mest
mat med fraust ankumpleng, och
så öbka dotes vinet. Dar serveras
ünle så mycket skaltopsil, såsom bjänu-
vin. Cognacen vu ai leg telas.
Det vanligs folket kedt bjänuvin
och i regel en billig sorts cognac.
Cocktail vu fer bara negra förfinas redu
vanligt bland den bedre mesan.
Annars serveras det mästa alltid
vid en mycket fin middag.

24

Fr o m 1955

ACC. N:R M. 16857:25.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. 45. 134.

Sedan som konde lanskapen till ja 30-46
talet kan nu mäll de kledsie lagen
Tygkling som anväjs som något smyket
sänt. Skogen inte att kunde på i dräs kuel
an. Det kan ju klänt vackgomst bland
allmogen.

De kosutkan köpa med nymodighetens
men och man skänga dessa nyheter in
bland allmänheten. Det kan skee ai senare
Det kan kvett ut sig. Så kan det vael
och kommer att bli.

Medrygs och kelo mellanmellagd kan
länge tid. Jag kan den ej förca kelen att
men äta skee men kommer sick man
ai kaedig att gå hem. Ofta avslutas
en fest med vickning mitt i mal-
len.

ACC. N:R M. 16857:26.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

Den langa och den allvarliga bröllopsdagen
är ej. Men jag har att skildra bröllop
över. Det är mycket folklorist på hä-
llos i och med detta. Skälls gås det bil
och dil. Jag vet icke mycket om vagn
de skall. På min vicka det löjligt.
Om det löjs en skål för ett bundpar
eller jubilerar man ge sig men allt
det andra skåladt, borde fas bort.
Jul har förekommit på långa jägarnum
mer. 2 dagar.
Vid begravningar, kalas, födelsedagar
namnsdagar. Jul till vardags dags
på sina middagar. Jul till kamrar
och 5 dl till madam.
Bröllopen vet jag icke om det kanske på
3 dagar, På 30-40 talet skrevs detta

ACC. N:R M. 16857:27.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L 4 F 134

Dans och gäng. Många mycket lustiga
vid sittsätt berör är det inte vanligt att
säga upp sig från bordet mellan rätterna.
Där det är sittsätt kan det ofta
placering. Då var det inte vanligt att
män och kvinnor skildes åt efter mat-
en. Kaffe och cognac och punsch
till dansens avslutande ofta i mindre
krets. Då röktes cerut och flock
gingos. Cigarr eller cigarrcigarett
till kvinnorna. Ofta kan cigarrer, mag-
gynnar. Cigarettkonsumtion bland kvin-
na minar. Så talet är inte så utbredd
den del tillhörde att det tjänt anbring
cigarrett.
Bordskallningen minskar, beroende på
vilken sällskapskrets, som tjänt.

Tryll svenska upplaget Skriv upprepningen endast på den tjugonde sidan.

ACC. N:R M. 16857:28.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. 4 f. 134

I den lägre socialgruppen fanns flere
några, som spelade fiol, eller som kunde
sjunga. Bland hörde musiken, som spe-
lade under middagen. Inte var det så många
som hörde musiken. Den kunde vara ob-
servant när den blandades med andel fis-
gubbens. Den kunde ju också förekom-
ma.

Bland den lägre klassen, var underhåll-
ningen en helt annan. Där kunde dess
sjungeckorh, bytte om lekar, såsom dåm-
leken samt kortspel. Det var barnens,
som då spelade. På julaftonen
där några underhöll med musik från dag-
spel eller fick var de ofta invandring till
dessa. Bland de finare förekom delas.
Det var olika när man bröt upp. På

ACC. N:R M. 16857:29.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

De beoutlus mörgan fer jag dem en
nägorlunda bestämd tid. Oftast fera mid-
nätt. De andra tjudningar kunde hälla
på till fram emot morgonen. Oftast
förlades dessa tjudningar till lördagskvällen
då gästerna hade tid och möjlighet att sova ut dä-
gon efter.

På de ställen talades om det naturligt att den
förnämste gästen först upp. Han gjorde någon
annan hade velat gå tidigare, ansågs det icke
passande.

Bland de lägre socialgrupperna, kunde nog
mästan vem som helst bjuda upp. Hos dem
hölls icke så strikt på etiketten.

På de finare kalasen, fick gästerna vanligen
i hand vid avskedet, hos de andra kunde
det vara den som tyckt med den saken

ACC. N:R M. 16857:30.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134.

Denna gång försökte de unga igen och
fick de inte någon möjlighet. De unga-
de ansåg, att för att vinna de andra gästerna
skulle man tvungna att bryta upp.
Att föra mycket med sig från de tjenas
hade gick ej för sig. Gästerna fick inte mer
att äta, än att de kunde förtära det.
Undantaget var det bland de andra. Det
gick inte att äta framför allt gällde det
kakor. I Island tog man kakorna i en
näsduk, när det blev mycket med pap-
persservetter använde de. Annars försökam-
mer att passa dessa ut. Den sällan är
det så mycket kakor numera, att det inte
går att äta upp. Lagligt är ju också att man
tar de kakor man önskar. För var det tvungen
att taga av alla sorterna, som fanns vara

ACC. N:R M. 16857:31.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L. U. F. 134

upp till Fri-Folk anta

Skulle det vara riktigt tackad de pike
med att säga tackat. Det kände nog
också att de sjöngo och tackade.

Bland de andra tackad de vidfolket
när de nästa gång träffades.

Efterkelos kände icke hos de basuka.
Di fanns ingen mat åta att bjuda bort.
den de andra skiend, fick mat åta som
måste gå åt. De som bjöd va i förste
hand de som icke hade kommet natten
vid det egentliga kalaset. Efterkelos tänkade
vara en eller två dagar efter första vilde
de bjudas medan blommorna vid vackra,
om det hade vart någon fiädelsedag, och
medan maten va någolunda god.

Alla kalas hölls i kommun. Att ha bjud-

31

ACC. N:R M. 16857:32.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

L.U.F. 134

ningar på Torsåker eller personer av något
gammalt ord.

Att en begravningskaffe på kondition
kan vara populärt ordet köpas av
Ho Tolek.

Uppgift om det ett visst antal ortens
hakor och fäkor, som avvanda.

Även finns några av de gamla kalas-
sederna kvar. Mest är det på landet där
det fortfarande hålles gästgifte och slakt-
gifte, men i mycket liten utsträckning.
Julkalaset pågår även på landet så-
väl som i städerna.

32